

Idag på julens oktavdag får vi tillsammans med Jungfru Maria, Guds Moder, bli stilla och ta till oss hela julens budskap. ”Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det” (Luk 2:19). Vi behöver både unna oss tid och hjärtats stillhet för att riktigt kunna ta till oss allt det som Gud har gett genom att sända sin enfödde Son till oss. Allt har förändrats sedan Gud blev människa. Evigheten har kommit in i tiden. Barmhärtigheten har fått ett mänskligt ansikte. Det osynliga har blivit synligt. Människan har lyfts upp till Gud. Gud har stigit ner i vår värld. En helt ny värdeskala och livsinriktning har getts åt oss. Allt detta måste få sjunka in i oss och förvandla våra självpuptagna hjärta till ett osjälviskt hjärta. Därför är det så viktigt att vi tillsammans med Maria begrundar vad det är som har hänt när Gud föds till världen. Det är det vi gör när vi ber rosenkransen och i gemenskap med Maria ser på Jesus, på allt vad han är och gör.

”Gud har sänt sin Sons ande in i vårt hjärta och den ropar: ’Abba, Fader!’” (Gal 4:6). Det är den helige Ande som inom oss vänder oss mot Fadern, han som har sänt oss sin Son, så att vi tillsammans med honom kan överlåta oss åt honom som är både hans och vår Fader. Just under julen börjar vi förstå något om Faderns oändliga barmhärtighet. När han såg människans olycksaliga situation, kände han sig tvungen att sända oss sin Son för att rädda oss från undergång. Julen ger oss del av Guds livräddning. Därför är det så viktigt att vi verkligen frambär vår tacksägelse till Fadern för allt vad han har gjort för oss i sin Son. Det är faktiskt det vi gör, varje gång vi firar eukaristi, som just betyder tacksägelse. Allt detta kan vi begrunda tillsammans med Maria. Vi kan tillägna oss hennes kontemplativa blick och se på julens mysterium med tro, hopp och kärlek. Då upptäcker vi att hela tillvaron har en djupdimension, så att vi ser hur Gud är närvarande och verkar i vår värld. Den är skapad av honom. Den vilar i honom som uppehåller den. Den är ständigt föremål för hans frälsande handlande. När vi kan se på hela verkligheten med denna kontemplativa blick, får vi också inspiration att medverka med Gud i hans ständiga omsorg om den värld, där vi alla är kallade att leva i fred och rättvisa, i kärlek och omsorg.

Som alltid har den helige fadern skrivit ett brev till alla troende, ja, till alla människor av god vilja, till den förste januari som är världsböndagen för fred. Som alltid får vi förena oss med Guds Moder som är fredens Drottning och tillsammans med henne bönfälla Gud att ge sin fred till vår värld. I sitt brev uppmanar påven Franciskus oss enträget att tillägna oss denna kontemplativa blick. ”Trons vishet fostrar en kontemplativ blick som erkänner att vi alla ’tillhör en enda familj, migranterna och den lokala befolkningen som välkomnar dem, och att alla har samma rätt att ta del av jordens resurser, vars bestämmelse är

universell och som kyrkans sociallära undervisar oss om. Det är här som solidaritet och delaktighet grundläggs”. Dessa ord har påven Franciskus hämtat från sin företrädare Benedikt XVI. Det är speciellt viktigt att betona, eftersom det alltid finns människor som vill spela ut olika påvar mot varandra. Men det går helt enkelt inte, eftersom varje påve under Andens ofelbara ledning utlägger trons sanning för det troende folket. Om vi har denna kontemplativa blick, som vi kan lära oss genom att leva i Jungfru Marias skola, ser vi på det som händer i världen med trons, hoppets och kärlekens blick. Då styrs vi inte längre av politiska åsikter och drivs med av opinionens vindkast. Därför är det så viktigt för oss att bli kvar i bön och stillhet inför julens mysterium tillsammans med Maria.

Vi kan också se på vårt älskade Malmö med denna kontemplativa blick. Påven skriver i sitt budskap: ”vi måste också vända vår kontemplativa blick mot de städer där vi bor, ’en trons blick som ser Gud som bor i stadens hus, på dess gator och torg (...) och som främjar solidaritet, syskonskap och längtan efter godhet, sanning och rättvisa’ – med andra ord som fullkomnar löftet om fred”. Tänk om vi verkligen kunde se på Malmö på detta sätt som fredens stad, en stad där Guds närvaro lyser igenom och hjälper oss att leva i en äkta kärlekgemenskap.

Kära Malmö-bor, försök tillägna er denna kontemplativa blick och se på er stad på detta vis; som en fredens, kärlekens och godhetens stad, där alla försöker leva tillsammans som bröder och systrar. Vi vet att Malmö har fått dåligt rykte som en stad där antisemitism frodas och där man skjuter ner varandra på löpande band. Just därför måste vi tillsammans med alla människor av god vilja be och arbeta på att göra Malmö bättre, vackrare, godare, ja, till en bild av det himmelska Jerusalem, där Gud vill samla alla. Förutsättningarna finns, en tredjedel av befolkningen har ju sina rötter i så gott som alla världens länder.

I denna mässa vill vi ställa Malmö under Jungfru Marias beskydd, så att denna stad mer och mer skall vara en stad där alla, infödda liksom invandare, känner sig lika hemma och lever tillsammans i kärlekens enhet och samverkan. Paulus ord kan hjälpa oss att se denna djupa samhörighet mellan människor av alla de slag: ”Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud” (Ef 2:19). Jag vill avsluta med att citera påvens fredsbudskap där han säger: ”Låt oss inspireras av den helige Johannes Paulus II:s ord: ’Om alla delar ’drömmen’ om en fredlig värld, om flyktingarnas och migranternas bidrag uppskattas på rätt sätt, så kan mänskligheten alltmer bli en universell familj och vår jord ett sant ’gemensamt hem’. Under hela historien har många trott på den här ’drömmen’, och deras insatser är ett vittnesbörd om att det inte bara är en utopi”. Glöm inte att be för Malmö!

Heliga Maria, Guds Moder, be för Malmö och vår värld.